

اخبار و گزارش های کارگری 16 مرداد ماه 1405

- ادامه بلاتکلیفی شغلی و معیشتی کارگران کارخانه کیش چوب زیرسایه بی خیالی مسئولان
- مطالبه گران کف خیابان گیلان: به یکشنبه های اعتراضی می پیوندیم ؛ زیرا ما از ترس گذشته ایم و به خشم رسیده ایم
- تعیین ضرب الاجل کارگران گروه ملی فولاد برای پرداخت حقوق
- بیانیه اعتراضی سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه
- خطاب به شهرداری تهران و مدیریت شرکت واحد اتوبوسرانی
- تجمع اعتراضی گسترده کارکنان شاغل و بازنشسته پنجاب هند و حمله پلیس به آنها درچندیگر با آب پاش
- راهپیمایی بزرگ کارگران و زحمتکشان در بونوس آیرس علیه سیاست های اقتصادی دولت آرژانتین با شعار «صلح، نان، زمین، مسکن و کار»
- اعتصاب کارکنان مراکز نگهداری نوجوانان استرالیا در اعتراض به ناامنی و کمبود نیرو
- صدها کارمند در کویینزلند دست از کار کشیدند؛ 500 حادثه جدی در یک سال
- پایان موفقیت آمیز نخستین اعتصاب کارگران شرکت فناوری Kakao کره جنوبی
- پس از سه ماه کشمکش؛ افزایش 6 و 3 دهم درصدی دستمزد و پاداش ویژه 3 میلیون وونی

*ادامه بلاتکلیفی شغلی و معیشتی کارگران کارخانه کیش چوب زیرسایه بی خیالی مسئولان

بیش از 110 کارگر با سابقه کیش چوب، پس از تعطیلی این کارخانه، با حقوق های معوق، قطع بیمه تأمین اجتماعی و محرومیت از بیمه بیکاری، دست و پنجه نرم می کنند و همچنان در انتظار تعیین تکلیف شغلی هستند.

فعالیت کارخانه کیش چوب از تولیدکنندگان سیستم های آشپزخانه و مبلمان، همزمان با شرایط اضطراری سال گذشته از 9 اسفندماه، متوقف شد و حدود 150 کارگر این مجموعه که عمدتاً نیروهای متخصص با سابقه 5 تا 10 سال بودند، از کار بیکار شدند.

با آغاز دوباره بخشی از فعالیت کارخانه در ماه های اردیبهشت و خرداد، تنها حدود 40 نفر از این نیروها به کار فراخوانده شدند و بیش از 110 کارگر دیگر بدون اعلام وضعیت مشخص، همچنان در بلاتکلیفی باقی مانده اند.

روز جمعه 16 مرداد، کارگران کارخانه کیش چوب به خبرنگار رسانه ای گفتند: حقوق آنها تنها تا آبان سال گذشته پرداخت شده و حق بیمه تأمین اجتماعی نیز فقط تا دی ماه رد شده است. در شرایطی که

کارفرما برای بخشی از نیروها حکم بازگشت به کار صادر نکرده، امکان استفاده از بیمه بیکاری نیز برای بسیاری از کارگران فراهم نشده است.

یکی از کارگران بلاتکلیف کیش‌چوب گفت: بعد از تعطیلی کارخانه، فقط با 40 نفر تماس گرفتند و بقیه بدون هیچ توضیحی بلاتکلیف ماندند. الان هم حقوق معوق داریم، هم بیمه ما قطع شده و هم تکلیف شغلی‌مان مشخص نیست.

بنا به گزارش رسانه ای شده، شرایط برای همان 40 نیروی فراخوانده‌شده نیز مساعد نیست. نبود برخی امکانات اولیه رفاهی در روزهای نخست بازگشت، کیفیت نامناسب غذا و نامشخص بودن روند پرداخت حقوق‌ها از جمله مسائلی است که کارگران به آن اشاره کرده‌اند.

یکی از این کارگران بازگشته به کار، درباره وضعیت تغذیه و ایمنی کارگاه گفت: کیفیت غذایی که به عنوان تغذیه می‌دهند اصلاً خوب نیست. از طرفی در این شرایط جنگی و خطرناک، سر کار می‌رویم بدون اینکه هیچ‌گونه پروتکل ایمنی یا توضیحی برای مواقع خطر به ما داده باشند.

بر اساس گفته‌های کارگران، اگرچه بخشی از فعالیت کارخانه از سر گرفته شده، اما پرداخت‌های انجام‌شده نیز بدون ارائه فیش حقوقی بوده و مشخص نیست مبالغ واریز شده مربوط به کدام دوره دستمزدی است.

یکی از کارگران بازگشته به کار با گلایه از وضعیت موجود، افزود: از اردیبهشت‌ماه امسال که سر کار برگشته‌ایم، تنها دو بار پرداختی آن هم به صورت نصفه‌نیمه و کمتر از حقوق واقعی داشته‌ایم؛ مبالغی در حد 20 میلیون تومان. بیمه تأمین اجتماعی ما نیز از دی‌ماه پرداخت نشده و حتی برای ما که به کار برگشته‌ایم هم حق بیمه‌ای رد نشده است.

***مطالبه گران کف خیابان گیلان: به یکشنبه های اعتراضی می پیوندیم ؛ زیرا ما از ترس گذشته ایم و به خشم رسیده ایم**



مردم شریف و آگاه ایران!

در حالی که جنگ آخرین توش و توان مردم به ستوه آمده را می بلعد، شاخص فلاکت با ثبت رکورد 97.7 به مرز فروپاشی کامل رسیده است. تورم نقطه به نقطه کل اقتصاد تیر ماه 1405 رقم 87.9 درصد را نشان می دهد. فاجعه ای هولناک بخش خوراکی ها را هدف گرفته و سبد زندگی هر خانواده ایرانی طی یک سال گذشته؛ بیش از 202 برابر گران تر شده و قحطی پنهان، به طور بی سابقه ای هویدا گردیده است .

در سویی دیگر، سرمایه داران حاکم، فقط و فقط بقای خود را بر بقای کشور و مردم، مقدم می دانند و اگر میلیونها تن نابود شوند هرگز وقعی نمی نهند!

بنابر این به یکشنبه های اعتراضی می پیوندیم ؛ زیرا ما از ترس گذشته ایم و به خشم رسیده ایم.

--معلم زندانی آزاد باید گردد.

--کارگر زندانی آزاد باید گردد.

--معترض زندانی آزاد باید گردد.

--نه به جنگ نه به جنگ نه نه نه.

--نه به اعدام نه به اعدام نه نه نه.

زمان: یکشنبه 18 مرداد 1405 ساعت 10:30

مکان: رشت، گلزار، مقابل اداره کل تامین اجتماعی گیلان.

*** (مطالبه گران کف خیابان گیلان) ***

*** تعیین ضرب الاجل کارگران گروه ملی فولاد برای پرداخت حقوق**

آقای استاندار؛ وعده‌ها چه شد؟

آقای استاندار، مگر شما قول نداده بودید که مشکلات گروه ملی فولاد اهواز را به‌صورت جدی پیگیری کنید و اجازه ندهید تاخیر در پرداخت حقوق کارگران دوباره تکرار شود؟

پس چرا هنوز همان داستان قدیمی ادامه دارد؟ کارگر باید هر ماه نگران حقوقش باشد و برای دریافت دستمزدی که حق مسلم اوست، چشم‌انتظار تصمیم مسئولان بماند؟

جناب استاندار، وعده با حرف دادن تمام نمی‌شود؛ مردم و کارگران نتیجه می‌خواهند. اگر قرار بود بعد از هر جلسه و هر وعده، دوباره همان مشکلات تکرار شود، پس این همه پیگیری و مصاحبه برای چه بود؟

گروه ملی فولاد اهواز با زندگی هزاران کارگر و خانواده گره خورده است. اجازه ندهید بی‌تدبیری و بی‌توجهی، صبر کارگران را به نقطه‌ای برساند که دیگر هیچ وعده‌ای برایشان قابل باور نباشد.

آقای استاندار، وقت عمل است، نه تکرار وعده‌ها

و در پایان، آقای استاندار؛ اگر تا فردا پرداخت حقوق و مطالبات کارگران انجام نشود منتظر حضور و تجمع اعتراضی کارگران گروه ملی فولاد در مقابل عمارت استانداری باشید.

کارگران دیگر توان تحمل این وضعیت را ندارند. حقوق، لطف و صدقه نیست حق کارگر است. اگر وعده‌ها عملی نشود مسئولیت تبعات این بی‌توجهی و اعتراضات بر عهده کسانی خواهد بود که امروز صدای کارگران را نمی‌شنوند.

این بار کارگران منتظر وعده جدید نیستند منتظر اقدام عملی هستند.

*** بیانیه اعتراضی سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه**

خطاب به شهرداری تهران و مدیریت شرکت واحد اتوبوسرانی

موضوع: اعتراض به غیرفعال شدن کارت‌های بازنشستگان و بی‌توجهی به حقوق آنان

سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه، با توجه به پیام‌ها و گزارش‌های متعدد دریافت‌شده از همکاران بازنشسته، نسبت به غیرفعال شدن کارت‌های پرسنلی آنان برای استفاده از اتوبوس و مترو اعتراض دارد و خواستار رسیدگی فوری مدیریت شرکت و شهرداری تهران به این موضوع است.

بر اساس گزارش‌های رسیده، کارت‌های پرسنلی بازنشستگان برای استفاده از اتوبوس و مترو از حدود یک هفته پیش غیرفعال شده است. شماری از همکاران بازنشسته که برای پیگیری موضوع به واحدهای مختلف، از جمله حراست، مراجعه کرده‌اند، با این پاسخ روبه‌رو شده‌اند:

«تا پایان طرح رایگان بودن مترو و اتوبوس، امکان شارژ کارت بازنشستگان وجود ندارد.»

این پاسخ، بدون آنکه اطلاع‌رسانی رسمی یا توضیح روشنی از سوی مدیریت شرکت یا روابط عمومی شهرداری ارائه شده باشد، باعث سردرگمی بازنشستگان شده است. همکاران بازنشسته برای پیگیری موضوع میان واحدهای مختلف مراجعه کرده‌اند و در مواردی پاسخ‌های متفاوتی دریافت کرده‌اند. انتظار می‌رفت اگر تغییری در نحوه استفاده یا شارژ کارت‌ها ایجاد شده است، این موضوع پیش از اجرا و از طریق یک اطلاعیه رسمی و روشن به بازنشستگان اعلام شود.

بازنشستگان شرکت واحد سال‌ها از جان و جوانی خود برای جابه‌جایی روزانه میلیون‌ها شهروند مایه گذاشته‌اند. آنها در گرما و سرما، در آلودگی و ترافیک، اتوبوس‌ها را به حرکت درآورده‌اند تا چرخ حمل‌ونقل شهری متوقف نشود. امروز این پرسش مطرح است که چرا ساده‌ترین امکان ایاب و ذهاب برای این قشر، بدون توضیح روشن و اطلاع‌رسانی قبلی، با مشکل مواجه شده است؛ حقی که در چارچوب مقررات و مزایای مرتبط با کار و تأمین اجتماعی نیز برای کارگران مورد توجه قرار گرفته است.

از سوی دیگر، اگر علت غیرفعال شدن کارت‌ها این است که تا پایان طرح رایگان مترو و اتوبوس امکان شارژ کارت بازنشستگان وجود ندارد، این سؤال جدی مطرح می‌شود که آیا بازنشستگان شرکت واحد نمی‌توانند مانند سایر شهروندان از همان طرح رایگان استفاده کنند؟ اگر پاسخ مثبت است، چرا کارت‌های آنان غیرفعال شده است و اگر شرایط دیگری وجود دارد، چرا به‌صورت رسمی و شفاف اعلام نمی‌شود؟

نمی‌توان پذیرفت کسانی که سال‌ها در خدمت سیستم حمل‌ونقل شهری بوده‌اند، امروز برای استفاده از خدمات حمل‌ونقل عمومی با چنین ابهام و سرگردانی روبه‌رو شوند. این برخورد می‌تواند این احساس را در میان بازنشستگان ایجاد کند که آنان به حاشیه رانده شده‌اند و از جایگاه برابر با دیگران برخوردار نیستند. آیا این همان احترامی است که مدیریت شهری از آن با عنوان خدمت به شهروندان یاد می‌کند؟

این موضوع در شرایطی اتفاق افتاده که هزینه‌های زندگی بازنشستگان روزبه‌روز بیشتر شده و بسیاری از آنان با دریافتی‌های محدود، برای تأمین هزینه‌های روزمره خود با مشکل مواجه‌اند. محدود شدن امکان استفاده از حمل‌ونقل عمومی، حتی اگر موقت باشد، بار دیگری بر دوش قشری است که سال‌ها برای سیستم شهری زحمت کشیده است. سندیکا این رویه را مصداق بی‌عدالتی در قبال بازنشستگان و ادامه بی‌توجهی به حقوق آنان می‌داند.

بر همین اساس، سندیکای کارگران شرکت واحد خواسته‌های خود را اعلام می‌کند:

۱. رفع فوری و بدون قید و شرط انسداد کارت‌های بازنشستگان، حداکثر تا پایان هفته آتی.

۲. ارائه اطلاعات رسمی و شفاف به تمام بازنشستگان از طریق کانال‌های اطلاع‌رسانی معتبر و گروه‌های صنفی درباره نحوه تمديد، شارژ و استفاده از کارت‌ها در آینده.

۳. عذرخواهی رسمی از بازنشستگان بابت این بی‌توجهی، سردرگمی ایجادشده و برخورد نامناسب با آنان و رسیدگی به کوتاهی‌های صورت‌گرفته در این زمینه.

۴. ایجاد سازوکاری دائمی برای پیگیری ویژه حقوق و مطالبات بازنشستگان تا این افراد برای پیگیری ابتدایی‌ترین حقوق خود مجبور به مراجعه‌های مکرر و سرگردانی در ادارات و واحدهای مختلف نباشند.

سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه تأکید می‌کند که بازنشستگان، بخش مهمی از نیروی انسانی شرکت واحد هستند و باید حقوق و کرامت آنان مورد احترام قرار گیرد. اگر نسبت به حقوق بازنشستگان بی‌تفاوت باشیم، نمی‌توان انتظار داشت حقوق شاغلان فعلی در آینده با چنین مشکلاتی روبه‌رو نشود. سندیکا ضمن دفاع از حقوق بازنشستگان، این موضوع را تا رسیدن به پاسخ روشن و رفع مشکل پیگیری خواهد کرد.

سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه

۱۶ مرداد ۱۴۰۵

***تجمع اعتراضی گسترده کارکنان شاغل و بازنشسته پنجاب هند و حمله پلیس به آنها درچندیگر با آب پاش**

روز جمعه 7 اوت، هزاران تن از کارکنان دولت، معلمان و بازنشستگان ایالت پنجاب در چندیگر، مرکز این ایالت، در اعتراض به مطالبات پرداخت‌نشده و وضعیت حقوق و بازنشستگی خود دست به تجمع و راهپیمایی زدند.

معترضان خواهان پرداخت 18 درصد مطالبات معوقه کمک‌هزینه گرانی (DA) ، بازگرداندن نظام قدیمی بازنشستگی (OPS) ، اجرای طرح ارتقای شغلی و همچنین رسمی‌شدن وضعیت کارکنان قراردادی هستند.



شرکت‌کنندگان در تجمع قصد داشتند به سوی مجلس پنجاب حرکت کنند، اما پلیس چندیگر با ایجاد موانع از ادامه حرکت آنان جلوگیری کرد و برای پراکنده کردن جمعیت از خودروهای آبپاش استفاده کرد. گزارش‌ها از تنش و درگیری میان معترضان و نیروهای پلیس در جریان این راهپیمایی حکایت دارد.



اتحادیه‌های کارکنان هشدار داده‌اند که اگر دولت به خواسته‌های آنان پاسخ ندهد، اعتراض‌ها تشدید خواهد شد و فراخوان «مها بند» (اعتصاب و تعطیلی گسترده) در پنجاب را دنبال خواهند کرد.

این اعتراض در شرایطی صورت می‌گیرد که دولت پنجاب پیشتر وعده داده بود مطالبات مختلف اتحادیه‌های کارکنان را بررسی و برای حل آنها اقدام کند، اما اتحادیه‌ها می‌گویند بخش مهمی از مطالبات همچنان بلا تکلیف مانده است.

***راهپیمایی بزرگ کارگران و زحمتکشان در بوئنوس آیرس علیه سیاست‌های اقتصادی دولت آرژانتین با شعار «صلح، نان، زمین، مسکن و کار»**

روز جمعه 7 اوت، هزاران نفر از کارگران، اعضای تشکلهای اجتماعی و اتحادیه‌های کارگری در راهپیمایی سنتی سن کایتانو، از محله لینیرس در بوئنوس آیرس به سوی میدان مایو حرکت کردند.

این راهپیمایی با مشارکت اتحادیه کارگران اقتصاد مردمی (UTEPA)، کنفدراسیون عمومی کار (CGT) و دو مرکز کارگری CTA برگزار شد و به یکی از مهم‌ترین تجمع‌های اعتراضی کارگری و اجتماعی هفته در آرژانتین تبدیل شد.



اعتراض به بیکاری و سیاست‌های اقتصادی دولت

معترضان با شعار «صلح، نان، زمین، مسکن و کار» خواستار ایجاد اشتغال، حمایت اجتماعی و دفاع از حقوق کارگران شدند و نسبت به پیامدهای سیاست‌های اقتصادی دولت خاویر میلی اعتراض کردند.

یکی از محورهای اصلی اعتراض، وضعیت اشتغال و معیشت کارگران و همچنین مشکلات بخش بزرگی از اقتصاد غیررسمی و اقتصاد مردمی بود UTEPA. و دیگر سازمان‌های اجتماعی همچنین نسبت به پایان یا تغییر برنامه‌های حمایتی دولت، از جمله برنامه «Volver al Trabajo»، و توقف پروژه‌های ساخت‌وساز و زیرساختی در محله‌های کم‌برخوردار اعتراض دارند.

این حرکت همچنین بخشی از برنامه جدید اقدام مشترک اتحادیه‌ها و جنبش‌های اجتماعی علیه سیاست‌های دولت میلی است. اتحادیه CGT و دو مرکز کارگری CTA پیش از این اعلام کرده بودند که راهپیمایی 7 اوت یکی از مراحل این برنامه خواهد بود و احتمال برگزاری اقدامات

اعتراضی گسترده‌تر، از جمله یک اعتصاب عمومی، نیز در دستور کار قرار دارد؛ هرچند زمان اعتصاب عمومی هنوز قطعی نشده است.

یک سنت اعتراضی با سابقه دهساله

راهپیمایی 7 اوت اهمیت نمادین ویژه‌ای دارد. این حرکت از سال 2016 به یکی از تجمع‌های مهم جنبش‌های اجتماعی آرژانتین تبدیل شده و هر سال در روز سن کایتانو، قدیس مرتبط با نان و کار، برگزار می‌شود.

امسال نیز مسیر سنتی از زیارتگاه سن کایتانو در لینیرس تا میدان مایو طی شد و اتحادیه‌های کارگری رسمی در کنار سازمان‌های کارگران اقتصاد مردمی قرار گرفتند.

***اعتصاب کارکنان مراکز نگهداری نوجوانان استرالیا در اعتراض به ناامنی و کمبود نیرو**

صدها کارمند در کوئینزلند دست از کار کشیدند؛ 500 حادثه جدی در یک سال

روز پنجشنبه 6 اوت، صدها نفر از کارکنان مراکز نگهداری نوجوانان در ایالت کوئینزلند استرالیا دست به اعتصاب زدند و خواستار افزایش ایمنی محیط کار، تأمین نیروی انسانی کافی و کاهش ازدحام در مراکز نگهداری شدند.

کارکنان مراکز بریزبن، کلیولند و وست مورتون و همچنین مرکز نگهداری موقت واکول در این اقدام شرکت کردند. در مرکز واکول حدود 100 کارمند در تجمع اعتراضی حضور داشتند.

500 حادثه جدی علیه کارکنان

اعتصاب پس از افزایش نگرانی‌ها درباره خشونت در محیط کار، کمبود کارکنان و افزایش شمار نوجوانان زندانی صورت گرفت.

استیسی شینرل، دبیر اتحادیه کارگران استرالیا در کوئینزلند، گفت داده‌های اتحادیه نشان می‌دهد در 12 ماه گذشته حدود 500 حادثه جدی در مراکز نگهداری ثبت شده است. او همچنین اعلام کرد که این مراکز در همین مدت نتوانسته‌اند 60 درصد کارکنان خود را حفظ کنند؛ موضوعی که به گفته اتحادیه فشار بر کارکنان باقی‌مانده را افزایش داده است.

از سوی دیگر، اطلاعاتی که شبکه خبری ABC در ماه ژوئن منتشر کرده بود نشان می‌داد سه مرکز از چهار مرکز جنوب‌شرقی کوئینزلند بالاتر از ظرفیت ایمن خود فعالیت می‌کردند.

اختلاف بر سر قرارداد و شرایط کار

مذاکرات میان اتحادیه و دولت کوئینزلند برای قراردادهای جدید کاری از اوایل مارس آغاز شده، اما هنوز به توافق نرسیده است.

اتحادیه تأکید دارد که مسئله فقط دستمزد و قرارداد نیست و ایمنی کارکنان به یک موضوع فوری تبدیل شده است. شینرل گفت کارکنان این مراکز با خشونت شغلی «بسیار شدید» روبه‌رو هستند و ایمنی باید در اولویت قرار گیرد.

دولت کوئینزلند در مقابل اعلام کرده که ایمنی کارکنان و نوجوانان برای دولت اهمیت اساسی دارد و مذاکرات قراردادهای جمعی ادامه خواهد یافت. دولت همچنین می‌گوید شمار کارکنان افزایش یافته و ظرفیت مراکز 25 درصد بیشتر شده است.

***پایان موفقیت آمیز نخستین اعتصاب کارگران شرکت فناوری Kakao کره جنوبی**

پس از سه ماه کشمکش؛ افزایش 6 و 3 دهم درصدی دستمزد و پاداش ویژه 3 میلیون وونی کارگران شرکت فناوری Kakao پس از حدود سه ماه اختلاف با مدیریت و برگزاری نخستین اعتصاب تاریخ این شرکت، سرانجام با مدیریت به توافق دستمزدی رسیدند.

روز جمعه 7 اوت، اتحادیه کارگران Kakao اعلام کرد اعضای آن توافق نهایی را به رأی گذاشته و تصویب کرده‌اند. بر اساس توافق، مجموع حقوق سالانه کارکنان 6 و 3 دهم درصد افزایش می‌یابد و علاوه بر آن، هر کارگر 3 میلیون وون، معادل حدود 2100 دلار، پاداش ویژه دریافت خواهد کرد.



مذاکرات میان اتحادیه و مدیریت از ماه مه به بن‌بست رسیده بود. مهم‌ترین اختلاف بر سر نظام پاداش عملکرد و نحوه تقسیم منافع شرکت با کارگران بود.

در 10 ژوئن، حدود 1500 عضو اتحادیه برای نخستین بار در تاریخ Kakao دست به اعتصاب زدند و چهار ساعت کار را متوقف کردند. کارگران همچنین در نزدیکی دفتر مرکزی شرکت در پانگیو، در جنوب سئول، تجمع اعتراضی برگزار کردند.

اتحادیه که کارگران Kakao و چند شرکت وابسته را نمایندگی می‌کند، خواهان اصلاح نظام پرداخت پاداش، امنیت شغلی و ایجاد نظام بهتری برای تقسیم منافع شرکت بود. در جریان مذاکرات، موضوع

پرداخت پاداش‌های مبتنی بر عملکرد و حتی سهام محدودشده (RSU) نیز به یکی از محورهای اصلی اختلاف تبدیل شده بود.

اعتصاب نتیجه داد

توافق نهایی پس از سه ماه کشمکش و در پی استفاده کارگران از اعتصاب به‌عنوان ابزار فشار برای پیشبرد مذاکرات حاصل شد. آژانس خبری یون‌هپ (Yonhap)، خبرگزاری رسمی و بزرگ کره جنوبی، گزارش داده است که توافق شامل افزایش 6 و 3 دهم درصدی پرداخت سالانه و پاداش ویژه 3 میلیون وونی است.

akhbarkargari2468@gmail.com